

שבעה ראשי הנחש, שלא יקרב
למקדש.

גם מזדים חשוף עבדך, זדים - זה
הנחש שרוכב עליו (סמא"ל). חשוף
עבדך - כמו אותו העבד שפל
מפתחות אדונו בידו, אמר שהיא
בחשכה וצלמות, בשביל אותם
זדים ששלטו בעולם וגרמו
מיתה, ולפעמים פגומה הלכנה,
ושולט הנחש.

ודוד הנה מבקש על זה רחמים,
ואמר אל ימשלו בי אז איתם,
שלא ישלט במקומו. לשמר אותו
העקב על יד יעקב, שנקרא גדול,
בן בכור. שאין לה בעולם
שהתגבר כנגד הנחש הזה כמו
יעקב, והסירו מנחלתו, משום
שהוא בעל הבית, שלא יטמא
ביתו.

בין שלא ישלט, אז איתם. אז:
אל"ף, אור העתיק. זי"ן, שבע
דרגות שפלויות בייעקב. בין
שכל זה התחבר, אז אהיה תם.
שפך נקרא מכתם - מן ותם. מן
- משום שאין לה אור משלה.
תם - כשהלכנה בשלמות
ומאירה באורות עליונים, אזי
תם, ועל זה מכתם לדוד.

מתי? כשנשמרת הלכנה. זהו
שכתוב (תהלים טו) שמרני אל פי
חסיתי. מה זה חסיתי? כמו
שנאמר (שם נז) חסיה נפש"י.

מה הטעם שמרני אל? צדו של
אברהם שצריך לעורר, שיאיר
חסד עליון לחסדי דוד הנאמנים.
זה שכתוב (שם קג) וחסד ה' מעולם
ועד עולם. חסד - זה אברהם,
שלקח מהעולם העליון אור
וחיים ונתן לעולם האחרון. זהו
שכתוב ועד עולם על יראיו. הוא
העולם האחרון שתלויה בו
היראה.

דכתיב, ועד עולם על יראיו. הוא עולם בתראה דתלייא ביה יראה.

לכטלא שבע רישי דחויא, דלא יקרב
למקדשא.

גם מזדים חשוף עבדך, זדים: דא נחש
דרכיב עליה (סמא"ל). חשוף עבדך, כגון
ההוא עבדא דכל מפתחן דמאריה בידיה,
אמר דהיא בחשוכא וטלימותא, בגין אינון
זדים דשלטו בעלמא, וגרמו מיתה. וזמנין
פגימא סיהרא, ושלטי חויא.

ודוד הנה בעי רחמין על דא, ואמר אל ימשלו
בי אז איתם, דלא ישלוט באתריה.
לנטרא ההוא עקב, על ידא דיעקב, דאקרי
רב, ברא בוכרא. דלית לה בעלמא דאתגבר
לקבליה דהאי נחש, פוותיה דיעקב, ואעדי
יתיה מאחסנותיה, בגין דהוא מאריה דביתא,
דלא יסאב ביתיה.

בין דלא ישלוט, כדין, אז איתם. אז: אל"ף,
נהירו דעתיקא. זי"ן, שבע דרגין דכלילין
בייעקב. בין דכל האי אתחבר, כדין אהיה
תם. דהכי אקרי מכתם, מן ותם. מן: בגין
דלית לה נהורא מדילה. תם: פד סיהרא
באשלמותא, ונהרא בנהירין עילאין, כדין
תם. ועל דא (שם טו א) מכתם לדוד.

אימתי. פד אתנטירת סיהרא. הדא הוא
דכתיב, (שם) שמרני אל פי חסיתי
בך. מאי חסיתי, כמה דאת אמר (שם נז ב)
חסיה נפש"י.

מאי טעמא שמרני אל. סטרא דאברהם
בעא לאתערא, דינהיר חסד עילאה,
לחסדי דוד הנאמנים. הדא הוא דכתיב,
(שם קג יז) וחסד ה' מעולם ועד עולם. חסד:
דא אברהם. דנקיט מעולם עילאה נהירו
וחיים, ויהיב לעולם בתראה, הדא הוא
דכתיב, ועד עולם על יראיו.